

ÚVODNÍK

Panna Maria je již v očekávání a za nedlouho budeme všichni slavit narození Ježíška, a tak se RR rozhodla toto

šesté číslo zasvětit času vánočnímu. V tomto Bezevšeho však najdete leccaké články. Doufám, že si v něm každý najde to své, vždyť Bezevšeho je přeci se vším všudy.

Úvodník bývá takřikajíc na ráně, a právě proto jsem se rozhodla své poděkování a přání směřovat právě sem.

Nejprve bych chtěla poděkovat vedení školy, které už konečně uznalo, že toaletní papír je velmi potřebný, a na zdejších, jak dámských, tak pánských toaletách umístilo tzv. dávkovače toaletního papíru, který snad vyhoví našim potřebám. Jen tak dál. I maličkosti jsou někdy velmi potřebné.

Další velký dík patří „bandě“ nadšenců, kteří svým volným časem přispívají ke kulturnímu dění na našem ústavu. Především bych chtěla jmenovat ty, kteří naše redakční řady nově posílili, jsou to: Anita Zibnerová, Káťa Thirová (-amer-), Jana Kokešová (-mart-) a Radka Stružinská (-lincy-).

A poslední díky všem, kteří díky tomuto plátku přispíváte na dětský domov a na psí útulek tady v Rumburku. O tom, kam Vaše a koneckonců i naše penízky putují, Vás budeme průběžně informovat.

Teď jsou na řadě přání. Chtěla bych popřát Bezevšemu, aby v novém roce šplhalo s chutí a vervou sobě vlastní po pomyslných schodech výš a výš, ale nikdy nezpychlo, nepovyšovalo se a dokázalo být samo sebou! Milé Bezevšeho - věřím Ti!!!

A mé druhé přání putuje vám všem, kteří tento časopis čtete, a vám přeji, abyste s čím dál větší radostí a zvědavostí ho četli i nadále!

Díky -éro-

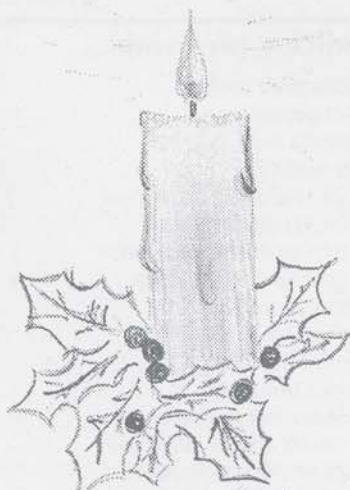

Kresba: -mart-

Vážení studenti,

Tak jako i Vy, i já bych rád prožil konec roku a poslední dny školy v pohodě a klidu. Doufám, že tomu přispěje sportovní den, který bude dne 19. 12. 2003 v prostorách na koupališti. Pokud ho pojmete jako sportovní den ve vánočním duchu, bude to jen k lepšímu. Jestli chcete uspořádat ještě nějaké další akce s vánoční tematikou, tak stačí se dohodnout s třídními učiteli, popřípadě s panem Uhrem nebo Šabatou. Chtěl bych popřát všem, Vám i mým kolegům, vše nejlepší, hodně zdraví spokojenosti a splnění všech, i těch nejtajnějších přání. Tak ať se Vám daří nejen o Vánocích, ale i v celém roce 2004!

SVATOPLUK KUBES

Kresba: -mart-

BEZEVS

Kresba: -amer-

ŠTĚDRÝ DEN

Nekončící vlna tropických veder pokračovala. Protože nás zajímalo, jaké to asi je pro Australany slavit Vánoce, napadlo nás udělat si je v létě. Štědrý den nám připadnul na 24. července.

Odpoledne jsme s rodiči ozdobil stromeček slámou a jeřabinami, zabalili dárky a připravili jsme se na oslavu. Štědrý večer nastal. Všichni jsme se „vymustrovali“, sedli si na terasu ke štědrovečernímu stolu. Já si na sebe oblékl noční košili s keltským křížem na zádech, v němž je napsaný název hardrockové kapely BLACK SABBATH. Pustili jsme si koledy, prohlíželi zabalené vánoční dárky pod stromkem a dali se do baštění bramborového salátu s kaprem. Osadou Racek se linuly tóny vánočních koled a vůně frantika. Pak přišlo na rozbalování dárků. Teta rozbalila první, v němž byla hůl a „gips“, který si nasadila na ruku. Do druhé ruky si vzala tu hůl a řekla: „Sledujte, jdu se dolů ukázat mamince!“ a šla. Posléze jsme zdola zaslechli: „Probohá! Co se ti stalo!“ Teta se jen smála. „Brácha“ si vybral takový pěkný malý dárek. Teď ještě co v něm bude? Rozbalil ho tedy a byla to krabička od zápalek, na níž stálo: STEJNĚ JSI VĚDĚL, ŽE TO DOSTANEŠ. A tak ji otevřel a v ní ležel ptáčí trus. „Co jsi dostal?“ zvědavě jsme se ho ptali a „brácha“ na to sklesle odpověděl: „No co, no...hovno.“ Pak přišla řada na mě. Rozbalil jsem dárek, v němž byl bažant. „Konečně mám něco na pití do školy“, zajásal jsem. Sotva jsem to dořekl, už se k nám připloužil pivař Arnoch s upoceným objemným pupkem, převlečený za andílka. V košíku měl piva a zdravil nás. „Brácha“, který hrál na varhany, převlečený za Mikuláše společně s Arnochem, jež měl s sebou harmoniku, a „kamoš Brámborák“ s kytarou založili kapelu s duchaplnými texty typu: „To je horká noc, jsem zpocený moc“ taky třeba. Racek ráčku pochcal „pracku“ a nebo „Mám smradlavou-smradlavou ruku, protože se drbu-drbu v konečniku.“ O půlnoci jsem vytáhl zbylé rachejtle ze Silvestra a vyprávěl je na poli. Srandy bylo opravdu hodně. Byl to fakt nezapomenutelný a originální zážitek. Nebyli jsme ale jediní, co ho prožili, protože musím podotknout, že takový pohled na nás přes plot, co v pětaticeti stupních nad nulou pálíme frantiky, ládujeme se kaprem a rozbalujeme vánoční dárky, přiváděl sousedy jistě k údivu. Nakonec jsme všichni dospěli k závěru, že naše bílé Vánoce jsou lepší, ale změna je život.

-les-

EDA ZEMAN INTERNET DO ŠKOL

Řeknu vám, dělat učitelku na základní škole není dnes žádný med. Proto se také naši mladí této profesi vyhýbají jako farář obrácenému kříži. Porady ve sborovně proto silně připomínají schůze našeho klubu důchodců, které se konají každý měsíc v tělocvičně jednoty sokolské. A povím vám, je to nádhera. A co teprve když spustí kapela „tu naši“. To se pak harmonika i ozembouch rozezní libými tóny a společně si zanotujeme škoda lásky, jen to v sále šumí. Porady učitelského sboru však takovou atmosféru zdaleka neměly. Největším problémem je to, že nejmladší z nás vloni oslavila šedesátku a nejstarší si už ani nemohla vychutnat pohled na zapálené svíčky na svém narozeninovém dortu, protože už posledně jich bylo tolik, že vyvinuly tak silný žár, až propálily nejenom strop, ale i střechu školy. Navíc než se všichni sejdeme, ředitelka mezitím zapomene, že nás svolala a udiveně se ptá, co chceme. Když už se nám přeci jenom podaří zasednout ke stolu, většinou polovina z nás hned usne. Také probereme běžné věci, jako co dělají vnuci, jak se mají pravnucci, praprávnucci, prapraprávnucci, jak to bylo za starýho Rakouska a podobně.

Tentokrát to však bylo jiné. Paní řidičí nás svolala hned, jak začalo vyučování. Když jsme se popolední konečně všechny řádně zadýchaly, posadily jsme se kolem zasedacího stolu a čekaly, kvůli čemu že nás to paní ředitelka hnala půl dne přes celou školu. Když vešla do místnosti, pozdravily jsme ji tím, že jsme povstaly. Ve tři hodiny odpoledne jsme se zase posadily a porada mohla začít. „Dostala jsem dekret s ouřadu,“ řekla a zamávala lejtrem v ruce. „Prej musíme všude zavést ty počítačové stroje a ten, no... ten... in... ten... net!“ „To je taková ta krabička, co pípá a mluví?“ zeptala se češtinářka. „Tu jsme přece minulý týden zakázali.“ „A co jako?“ nechápala ředitelka, protože mezitím zapoměla,

o čem se bavíme. „Tohle za císařepána nebejvalo!“ ozvalo se svorně od našeho stolu.

Ale nařízení je nařízení, a tak zanedlouho po naší konferenci navštívil školu zástupce firmy Dezidert&Arpad, pan Čorka a instaloval do naší nové počítačové učebny devět nejmodernějších přístrojů MINSK 21. Zvláště paní ředitelka byla šťastná, že se nám je podařilo získat tak levně, za pouhých osm milionů. Holt se pozná slušný podnik. Sice na to padl celý rozpočet školy, až do konce světa a ještě jsme museli prodat polovinu budovy, ale zase máme počítačové stroje, jaké nám budou všude závidět! Jak říkal pan Čorka, takové moderní vybavení nemají ani v Americe! Škoda jen, že jsou ty přístroje tak moc poruchové. Zrovna včera se nám zamotala děrná páska. Asi jsme málo promazávali ozubená kolečka. Ale co, vždyť by to byl hřích nekoupit je, když byly tak levné. To víte, moderní technika je moderní technika!

P. Hons 2.B

Přes vodičku, přes vodu...

Přes vodičku přes vodu
vesele se chodívá,
když maminka svoji dcerku
za ručičku vodívá.

Za vodičku, za vodou
lučina je, květena
tam se může navázati
kytička hned bohatá.

když na poli za vodou
obilíčko skosené
přijde domů Bětulinka
jak poupátko urosené.

Svěží jest je veselá
s tvář zdravě ruměnou,
že se jíti nezdráhala
přes vodičku studenou.

O hloupém HONZOVI

V zahrádce, kde stála chaloupka malíčka
žil hloupý Honza a jeho matička.

Dobračka celé dny makala v domu
zatímco Honza nevyšel z domu.

Jakživa za pecí jenom se flinkal
buď koukal do blba anebo spinkal.

Až jednou maminka vzplála jak svíčka
kopla ho pohorkou do konečnicka.

Matka:

„Už tě mám pokr, nehodný chlapečku
nemíním do konce života dělat ti děvečku.

Vypadni do světa, ať už si v luftu
na cestách naraží nějakou buchtu.“

Vydal se Honza jen stěží na cestu
najít si ve světě nějakou nevěstu.

Došel do království, kde vládl smutek
Kdo měl dceru, dávno s ní utek.

Bydlel tam drak na hoře železný
a ten měl k svačině nejraděj princezny.

Jakmile tamní král uviděl Honzika
seskočil z trůnu s mrštností kamzika.

Král:

„V životě neviděl jsem takového vazáka
Honzo, ty určitě troufeš si na draka.

On jinak zblajzne mou poslední dceru,
když ji však zachrániš, dám ti ji věru.“

Princezna:

„Stejně to nedobře dopadne, tatínku
na draka - to chce mít rozum a taktiku.

Nedávno padla tam rytířů přesíla,
Co zmůže Honza s výrazem debila.

Honza:

„Děkuji princezno za tvoje lichotky.
Nemám strach, srdce mi nespadlo do botky.

Půjdu teď za drakem do sluje na vršku
a dám mu lopatou pořádně přes dršku.“

Šel Honza, byl za chvíli zpátky
Opuchlý, že neprošel vrátky.

Honza:

„Ty lumpe! Zlobou to v mé hlavě víří
vždyť ten drak měl dršky alespoň čtyři.

Jen jsem ho lopatou po jedné fláknul,
on mě těmi dalšími hravě zmáknul.

Navíc se přiznal, ten hnusný obluda
že chodil za mlada dvacet let do juda.

Pak ještě kopl mě do brňavky
a řekl, ať princezna nemyslí na vdavky.

Prý ji má do sluje přivést kalupem
předtím jí posolit a polít kečupem....“

Brin

● Ptá se paní učitelka Deža, jaké zvířátko má nejraději. „Asi pejska, ale už jsem jedl i kočičku.“

● Ptá se pacient, který má na kahánku, sestřičky: „Sestro, mám nějakou šanci?“ „Cc?, Vy, Vy, vůbec nejste můj typ.“ -les-

DOMA JE DOMA 2

Pokud si ještě vzpomínáte na 5. číslo Bezevšeho, tak teď by vám nemělo činit potíže pochopit, o čem je tento článek.

Posledně jsem skončila tím, jak šťastně jsme se s mojí sestrou Tāňou našly na londýnském letišti. Čekalo mě týdenní flákání se u rodiny mé sestry. Potěšení ze surfování po internetu však netrvalo dlouho, jelikož se mi změnil termín nástupu do mé nové anglické rodinky. Nastoupila jsem 25. června (středa místo pondělí) večer, kdy si pro mě má domácí přijela k Tāně domů. Ona-Fenela, malé, stíhlé postavy s tmavými vlasy, vypadala poněkud komicky vedle svého obrovského Jeepu. Naložila jsem si tašky a vedrápala se do té velké zelené obludy, abych posléze zjistila, že sedím za volantem. Holt ho mají na druhé straně. A celá rošáda mě čekala nanovo. Cestou jsme se snažili o nějaký rozhovor, který jsme posléze obě vzdaly. Domů si mě přivezla okolo deváté večer a k mému překvapení jsem zjistila, že dvě starší děti na mě zvědavě čekají. Bylo to od nich opravdu roztomilé. Vypadaly sladce a stydlivě, ale jak je známo, tak zdání klame! Na starosti jsem měla tři rarášky: Ruprt (7), Elli (5) a Imogan (3). Mou náplní práce, jako každé up-air, bylo: žehlení, luxování, utírání prachu, stlaní, udržování čistoty v kuchyni a v dětských pokojích a somozřejmě hraní a starání se o děti. Mojí neobvyklou povinností bylo venčení psa. Nějak mi to nevadilo, ba naopak. Raději se procházím se psem, než žehlím. Má pracovní doba se během pobytu nepatrně změnila, ale platilo, že jsem odpoledne měla volná pro má studia. Od

30. června jsem začala chodit do blízké letní školy. Mými spolužáky byli vesměs mladí lidé z různých koutů světa například Brazílie, Kolumbie, Afriky, Francie, Mexika, Thajska, Japonska, Madarska... S každým jsem mohla komunikovat pouze v angličtině, ale po krátké době jsme zjistili, že nám to zas až tak velké problémy nečiní i když jsme patřili k začátečníkům.

Za několik týdnů jsem si našla i několik česky a slovensky mluvících kamarádů. Často jsem navštěvovala svoji sestru, která ode mě bydlela asi tak 20 minut na In-lainech (táhla jsem je jako příruční zavazadlo s sebou z Čech). Nebyla bych to já, kdybych se nezmínila o anglické kuchyni. Ještě, že jsem si s sebou vezla hořčici a tatariku. Docela se mi to hodilo, jelikož britská strava není nic moc. Dokonce jsem se naučila i vařit. Umím usmažit vajíčka, uvařit čaj v rychlovarné konvici, teď už se mi daří nepřipalovat těstoviny a hranolky v troubě jsou pro mě hračkou. Ještě něco k dětičkám. Dětičky byly vcelku nenáročné. Stačilo jim jen hrát divadélko. Tancovaly jsme spolu, potápěly hračky ve vaně (nejenom hračky, občas i hlavičky), zpívaly si, honily se, skákaly na trampolíně, hrály si na schovávanou atd. Zapojovala jsem neustále svou fantazii a dělala si každý pracovní den jiný, než byl ten předchozí, a to mě opravdu bavilo a určitým způsobem naplňovalo. Práce s dětmi mě vždy bavila a tato zkušenost mi jen potvrdila, že jdu správnou cestou, a proto jsem se rozhodla podat si přihlášku na VOŠ pedagogickou.

A závěrem: takové prázdniny, jaké jsem prožila, bych přála každému, kdo má v životě rád změny, umí riskovat a nebojí se nepoznaného.

-éro-

Ráda bych Vás pozvala na mnou vybrané akce konané v Rumburku:

Pro milovníky dětí a umění

Od 1. 12. do 19. 12. 2003 proběhne v prostorách Farní charity Rumburk (na dvoře městské policie, naproti gymnáziu) **výstava dětských prací** vytvořených dětmi a tetami z místního dětského domova na téma **VÁNOCE**. Můžete si zde prohlédnout opravdu originální výtvořky, provedené v několika různých technikách. Pořadatelé uvítají i podporu ze strany škol. Výstavu si můžete prohlédnout každý všední den od 10.00 - 18.00 hod. Výstavu připravily studentky z SOU polygrafického ve spolupráci s Městským úřadem v Rumburku.

-éro-

BLACK SHADOWS

V pátek 14. listopadu 2003 jsem s mojí kámoškou Jitkou jela do Děčína na koncert, na který nás pozvali kámoši z kapely Sekhmet. Konal se v klubu BLACK SHADOWS. A kromě Sekhmet tam vystupovaly další čtyři metalové kapely. První kapela, která začala koncert asi kolem 19.00, se jmenovala LEGION. Musím říct, že jsem do Děčína jela především kvůli tomu, abych viděla po třech měsících SEKHMET, ale ty kapely byly fakt skvělé. Jen mě mrzelo, že jsme tam nemohli být až do konce, ale nepředbíhejme.

LEGION hráli přibližně hodku, zatímco my jsme popíjeli víno s kolou. Po LEGION naskočili na pódium TESTIFICATION, kteří se mně osobně líbili víc než LEGION. Při téhle kapele nás dokonce Jirka zvednul od stolu. Bohužel Vám ale nemohu říci, o čem ty kapely zpívaly, protože nemám v mozku nějakého překladatele, který by to, co zpívaly, přeložil, ale jestli Vás to opravdu zajímá, tak se běžte zeptat jednoho kluka ze školy, protože ten tam taky byl a možná tomu rozuměl. Bohužel Vám neřeknu, jak se jmenuje, protože ho znám jen od vidění: Je vyšší postavy, dlouhé blond vlasy, končil tu s výučákem před čtyřmi roky. Třetí kapela, pro mě a Jíťu ale poslední, se mi líbila úplně nejvíc, jen škoda, že si nepamatuju, jak se jmenovali. Jenže na pódiu s kapelou pařil i nějaký týpek, který se hlavou srazil s Pétou, co pařil pod pódium. My jsme stáli o kousek dál, když se to stalo, a Pěta k nám přišel, sahá si oběma rukama na hlavu - celý od krve. Jirka, Pěti brácha, na toho týpka vyjel a řekl mu, že jestli Pěta omdlí, tak ho zabije. Potom přijela sanitka a odvezli ho. Když dohrála ta třetí kapela, museli jsme už jít, a tak jsme se šli rozloučit se SEKHMET a přistihly jsme je, jak už se připravují na svoje vystoupení. Opravdu hodně moc mě mrzí, že jsme je neslyšely. A taky mě mrzí i to, že jsme neviděly tu čtvrtou kapelu. Určitě byli taky dobří.

Na závěr Vás chci upozornit na bujaré silvestrovské oslavy, abyste nedopadli nějak podobně jako můj kámoš Pěta, ne-li ještě hůř!

-Lincy-

Pro milovníky humoru

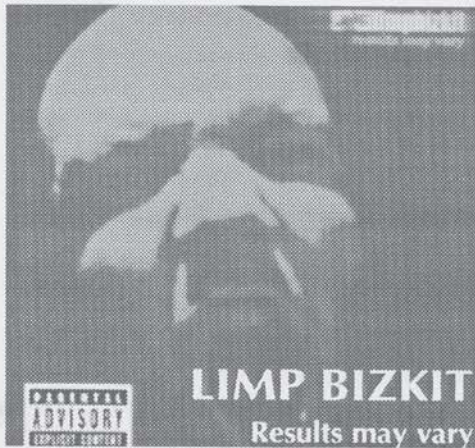
Velkým vykřičníkem si poznamenejte **datum 19. 12. 2003 od 19.30 hodin**, kdy na Vás na malém sále Domu kultury v Rumburku čeká již třetí repríza divadelní hry **VOJENSKÁ KREV** v režii Jaroslava Mrštíka.

Jde o komedii se spoustou písniček, laskavého humoru a neočekávaných zvratů. Vstupné 30 a 50 Kč.

RECENZE

BUILD A BRIDGE (Postav most)

*Stavím most do tvé myslí
táhne mě to tam
tím jediným směrem
pokud to je správná cesta
postav most, postav cestu
přehlédni místo po boji
to udělá mé slzy tvojí koupelí
pokud to je správná cesta
když pojeděš
pojď se mnou na druhou stranu
bojím se že to spadne
Budu to držet než přejdeš přes
Už se to rozpadá, drtí mé srdce
Budu to držet až do konce
Postav most ze vzpomínek
roztáhni ho za moře
až na konec světa
pokud je to správná cesta
Postav most z bolesti
není důvod stěžovat si
pokud je to správná cesta
když pojeděš
jed' se mnou na druhou stranu
počkej... počkej na mě... počkej...
počkej na mě (x2)*

LIMP BIZKIT

Results may vary

Noví Limp Bizkit. Jací jsou? To se dozvíte v tomto článku.

Jádrum skupiny je zpěvák Fred Durst, známý excentrik - a tak se možná někteří z vás obávají výsledku. Ač titul alba tvrdí jinak, nebojte se, album je podařené. Limp Bizkit se ve svém posledním počínu velice přiblížili ke skupině Linkin Park - songy jsou pomalejší, pročitnější a v rámci možností poněkud oplzlého Freda i duchaplnější. Dokonce spolu tyto dvě nu-metalové skupiny koncertovaly. Kdoví co přinese budoucnost...

Teď jsme ale v přítomnosti. Někomu asi budou scházet drsnější a dravější tóny z předchozího alba, ale mně osobně nové album učarovalo. Za změnu rytmu snad může i nový kytarista skupiny. Fred se sice neubrání proudům testosteronu, ale omezil se na tolik, že počet vulgárních výrazů a obrátů na celém CD klesl natolik, že se dají spočítat na prstech dvou dlaní obyčejného člověka. Odlišně zaměření posluchači ocení i jednu písničku se Snoop Dogem.

Poslední deska se vyvedla, doufejme, že v tomto trendu bude skupina pokračovat.

-ohmy-

JEDNA RUKA NETLESKÁ

Začátkem listopadu se mi konečně podařilo zhlédnout tento nový Český film. Nedalo mi to, abych se o své zážitky s Vámi nepodělila. I když jsem věděla, co mě tak asi čeká (díky internetu www.jednarukonetleska.cz) byla jsem docela mile překvapena. Splnilo se mi, v co jsem doufala a sice: 1. Smála jsem se, až se lidé otáčeli, 2. měla jsem příjemný pocit z návštěvy Smíchovského kina, 3. Nelitovala jsem peněz ani času, které jsem do tohoto filmu investovala.

Nezbývá mi než dodat, že ti, co mají rádi trochu černého humoru, nejsou šokováni odhalením některých psychických poruch jedinců a snesou i kanibalismus, tak vzhůru do kina.

A nezapomeňte, že i slepice mají divný zobáky!

-éro-

KABÁT

VZNIK

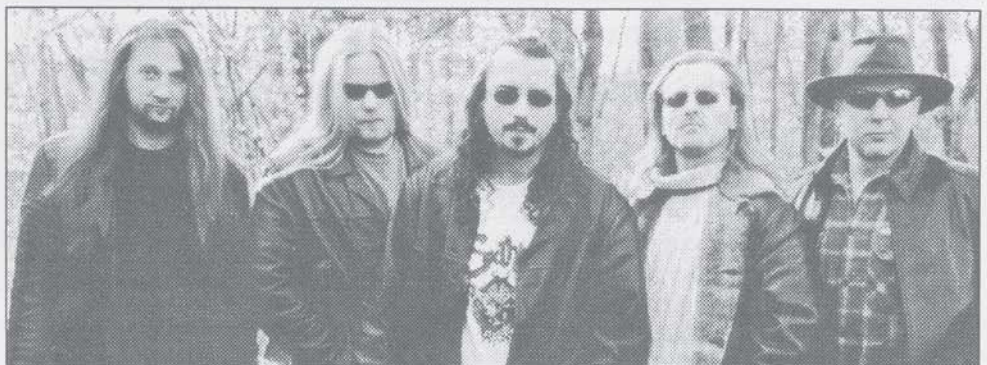
- 1984 v Teplicích

SESTAVA

- Josef Vojtek-vokal (rozvedený 2 děti)
- Milan Špalek-vokal, bas. kytara (ženatý 1 dítě)
- Tomáš Krulich-kytara (svobodný)
- Ota Váňa-kytara (2krát rozvedený)
- Radek Hurčík "HURVAJS"- bubeník (ženatý 2 děti)

DISKOGRFIE

- Spadla klec 1989
- Má jí motorovou 1991
- Živě 1992
- Děvky ty to znaj 1993
- Colorádo 1994
- Země plná trpaslíků 1995
- Místí světa (singl MS v hokeji) 1996

- Čert na koze jel 1997
- Megahů 1999
- Go satane go 2000
- Suma sumárum (BEST OFF) 2002
- Dole v dole 14. 10. 2003

ZAJÍMAVOSTI

1989 - Tomáš Krulich

hrál 1 rok v Motor bendu

1992 - Na CD živě najdete píseň ONANIE,

kterou otextovala bývalá manželka

Vojtká (Jindřiška Vojtková)

1994 - Poprvé vyprodaná Lucerna

2000 - 29 stížnosti od rady pro reklamu za urážku všech křesťanů, židů, muslimů v ČR

2001 - Poprvé v komerčních hitparádách

2003 - Vyhlášení nejprodávající kapelou v ČR, prodáno 1985000 nosičů (BEST OFF)

Na novém turné "DOLE V DOLE" KABÁT navštíví v ČR 17 měst a na Slovensku 14 měst. Cena vstupenek v předprodeji 250 Kč, v místě 300 Kč.

V Teplicích 2 týdny před koncertem nebyly už žádné lístky. Výkon aparatury přesahoval 100 000 wattů. Scéna měla 3x ledové obrazovky- 26x 18 m.

Návštěvnost v ČR byla 160 000 diváků, v Teplicích 3000 diváků.

Kabáti jsou rockovou kapelou, mají nahráno přes 183 písní, oficiálně vydaných (12 CD) a 3CD (60 písní), které neprošly cenzurou a jsou na černo vydané. Neprošli cenzurou kvůli textům. Ale jsou vážně dobří. Začal jsem Kabáty poslouchat ve 12 letech. Je to moje nejoblíbenější česká kapela. Navštívil jsem 7 koncertů a vždy mě překvapili něčím novým (efekty). -KŮŇ-

... JEŠTĚ NĚCO KE KABÁTŮM

Můj názor na kapelu Kabát, který mám s mnohými shodný, je takový, že Kabáti byli podle mě lepší ještě před dobou, než se začali zkomerčňovat. Neodsuzuji jejich alba za poslední tři roky, ale musím připustit, že texty jako: „Já jsem byl určenej, abych tady žil, dával si ovar, křen a k tomu pivo pil.“ - „Hej moralisti, všechny vás zabim“ - „Rum, to je moje pana nebeská“ - „Kdyby ženský nebyly, chlapi by se nemyli“ - „Denně vožralej, denně vožralej, mám velikej pupek, smrdím a jsem špinavej“, si raději pustím, protože jsou od srdce a ne pro rádio a televizi.

-LES-

VÁNOCE A ADVENT

Vánoce již po staletí vstupují do našich domovů, jejich atmosféru vnímáme se vzrušením, ať jsme dospělí nebo děti. Milujeme vůni jehličí, vosku, cukroví, zářící stromeček a mnoho radosti nám dokáže udělat i sněhová závěs za oknem. Máme spoustu přání a předsevzetí, mnozí dodržujeme nejrůznější zvyky a obyčeje... Věřím, že spousta z nás si také zazpívá vánoční koledy, vždyť prostá vánoční píseň evokuje atmosféru Vánoc často již dlouho před Štědrým dnem.

O Vánocích křesťané slaví dar narození Ježíše. Příchod Syna Božího na svět se začalo slavit poměrně brzy, již v první čtvrtině 4. století o tom existují bezpečné zprávy. V této době byly též zaznamenány první náznaky adventu.

Advent byl a je dobou očekávání příchodu Spasitele na svět, latinsky advent znamená příchod. Jde o přípravnou dobu na vánoční svátky, dobu rozjímání, pokání, ve které bychom se měli zdržet nadměrného jídla a pití a měli bychom si udělat pořádek nejen ve svých domovech, ale také v sobě.

První náznaky zavádění adventu pocházejí z druhé poloviny 4. století ze Španělska a tento zvyk se rozšířil brzy do ostatních zemí, v polovině 6. století i do Říma. Advent je doba čtyř nedělí do narození Páně (22-28 dní), počátek může připadnout na jakoukoliv neděli mezi 27. listopadem a 3. prosincem.

Do adventní doby spadá několik památek světců, ke kterým se pojilo velké množství lidových zvyků a pověr:

30. listopadu - **sv. Ondřej** - byl žákem Jan Křtitele, stal se jedním z Kristových apoštolů a po Kristově smrti odešel kázat do Řecka. On také zemřel mučednickou smrtí na kříži.

Tento den na počátku adventu se považoval za velmi důležitý, sv. Ondřej byl považován za patrona nevěst, děvčata lila olovo, z tvarů věštila, jaký bude budoucí manžel, klepala o půlnoci na kurník, ozvali se kohout, do roka se dívka vdala, zakvokala-li slepice, dívka prý zůstala na ocet. Také se hledělo na hladinu vody v rybníce, ve studni nebo v díži, kde se měla zjevit podoba milého.

4. prosince - **sv. Barbora** - narodila se na počátku 3. století v Malé Asii, její otec byl zavilý nepřítel křesťanů a když se dozvěděl, že dcera byla obrácena na víru, odevzdal ji soudci, který ji dal mučit a sám otec jí nakonec setnul hlavu.

V předvečer sv. Barbory chodily dívky zahalené v bílém (symbol panenské čistoty), nadělovaly dětem sladkosti a zlobivé děti šlehalý metličkou. Barborky jsou také větvičky, nejčastěji třešňové, které řežeme 4. prosince a necháváme je v teple vykvést. Dívky větvičky nosily za pasem na půlnoční mši, uzmul-li mládenec větvičku, učinil majitelce milostné vyznání.

6. prosince - **sv. Mikuláš** - tímto dnem začíná pro většinu Evropanů vánoční období. Mikuláš, řecky Nicolaos, bylo kdysi oblíbené jméno a v historii se dochovaly zprávy hned o několika slavných mužích tohoto jména, které v překladu znamená vítěz lidu. Jednoznačné prvenství mezi Mikuláši zaujímá Mikuláš z Myry (někdy se udává z Bary - přístav na jihu Itálie), který podle lidové víry sestupuje 5. prosince z nebe na zem a naděluje dětem. Jako biskup byl Mikuláš za

svého života milován pro svou dobrosrdečnost a moudrost. Narodil se v polovině 3. století v rodině zbožných křesťanů, po smrti rodičů obdarovával chudé, dokonce prý zachránil tři dívky před nevěstincem, dárky, které dodnes přináší dětem, připomínají ono obdarování. Východní církve uctívají sv. Mikuláše od 6. století, od 10. století začal kult sv. Mikuláše pronikat do západních zemí. Svatý Mikuláš v některých zemích světa představuje hlavního vánočního ducha, jinde naděluje dětem o adventu a vánoční nadílku přenechává Ježíškovi. Sv. Mikuláš má mnoho jmen a podob, jeho jméno bylo mnohdy zkomoleno na Colas, Claus apod.

7. prosince - **sv. Ambrož** - narodil se kolem r. 338, studoval práva a stal se soudcem v Miláně, stal se také biskupem, v tomto úřadu horlivě kázal, sepsal četná mravoučná a věroučná díla. Dříve se muž přestrojil za sv. Ambrože do bílé košile, hlavu zakryl čepicí a obličej závojem. Za soumraku před kostelem honil děti a hrozil výpraskem, občas utrousil ze sáčku cukrovinky.

13. prosince - **sv. Lucie** - narodila se ve 3. století v zámožné rodině, odmítla bohatého nápadníka pohana a rozdala svoje věno chudým. Soudce přikázal odvésti ji do nevěstince, ale sv. Lucie stála jako přikovaná, ani bičici s ní nemohli pohnout, proto přitomný kat jí vrazil dýku do hrdla. Svátek sv. Lucie patří ženám a dívkám, mnohdy Lucky chodily po vesnici, v ruce držely nůž

a hrozily zlobivým dětem. V tento den se nesmělo přist ani prát, tento den byl však také symbolem panenské čistoty, byl to tedy den jako stvořený pro vánoční úklid.

Po těchto dnech se už Vánoce kvapem blíží, horlivě sháníme dárky, uklízíme, pečeme cukroví, mnozí z nás perníky, děti píší Ježíškovi a dychtivě očekávají ten nejkrásnější den v roce, den, který má zvláštní atmosféru, den, kdy jsme všichni o trochu lepší a kdy máme jeden k druhému blíž. Vánoční svátky (25. prosince - Boží hod a 26. prosince - Štěpána) prožíváme všichni podobně, máme spoustu času, nikam nespěcháme, užíváme si hojnosti a sladkého nicnedělání, dodržujeme tradice, lijeme olovo, pouštíme lodičky ze skořápek, rozkrajujeme jablíčka a zpíváme koledy. Mnozí drží na Štědrý den půst, aby viděli zlaté prasátko, mnozí nechávají u štědrovečerního stolu prostřeno pro náhodného hosta, někteří mají pod talířem šupinku z kapra nebo dokonce skutečné peníze, to aby v příštím roce měli dostatek.

Těšme se tedy všichni společně na ty nejkrásnější svátky v roce a nenechme je převálcovat moderní spotřební dobou.

A teď pro zajímavost: Co přináší smůlu?

- ◆ Před půlnocí na Štědrý den se nesmí šít, plést, protože pak by myši dílo zničily.
- ◆ Na Štědrý den se nesmí čistit chlévy a stáje, pak by dobytek kulhal.
- ◆ Na Štědrý den se nesmí prát, přináší to smůlu do domu.
- ◆ Na Štědrý den nepište své milé, milému zamilované psaní, jinak by to mohlo znamenat rozchod.

Co přináší štěstí?

- ◆ Když v noci na Boží hod vystelíte z pušky k Měsíci.
 - ◆ Chléb upečený 25. prosince a vejce snesená ve stejný den mají kouzelnou moc.
- Navíc:**
- ◆ Štědrý den v pondělí - dobrá úroda, hodně medu
 - ◆ Štědrý den v úterý - bude hodně vína a obilí
 - ◆ Boží hod ve čtvrtek - podařilo se výhodně prodat dobytek
 - ◆ Boží hod v pátek - bude horké léto a krásný podzim

Je jen na vás, zda se těmito pověrami budete řídit, já vám všem přeji nádherné Vánoce, ať Vám Ježíšek nadělí spoustu dárků a nezapomeňte, čím více radosti uděláte druhým, tím více budete šťastní vy sami. Šťastné a veselé...

Iva Šabatová

Kresba - mart

VÁNOCE NA TALÍŘI

Po našem učilišti se potloukám něco málo přes čtyři roky, a tak si už většina studentů a pracovníků SOUp povšimla mé mrňavé, buclaté postavy, která se přičítá mojí libosti v jídle. A proto jsem se jako náruživý jedlík rozhodla s vámi podělit o mou vášeň. Nedávno se mi do rukou dostala kniha o typických vánočních pochoutkách z různých končin naší Země.

ANGLIE

Zde se setkáváme s vánočním pudinkem, o kterém se traduje, že by měl být naložen až rok dopředu. Najdeme v něm trochu alkoholu, konkrétně rum a punč (no, to bych chtěla vidět tu trochu, když alkohol konzervuje a jím to vydrží rok!), sušeného ovoce, mandlí, koření, mouky, vajec, strouhaných jablek a karotky, rozinek, kůry z pomeranče a citrónu, jahodového sirupu, piva či mléka.

Samozřejmě je i krocán s kaštanovou nádivkou.

ARGENTINA

V jižní Americe je ve velké oblibě slepičí polévka a pečený ocas z leguána. Lokality poblíž řeky Amazonky proslula svými koláči z pštosích vajec. (Co tomu říkají zástupci hnutí Greenpeace jsem se bohužel nedozvěděla). Zajímavostí je i kdoulové pečivo, což jsou vlastně placky z mouky, prášku do pečiva, másla, soli a vody potřené kdoulovým želem smíchaným s mandlemi a kokosem.

FINSKO

Tady se zavděčují všem „šunkařům“, jelikož Finové si připravují vánoční šunku v těstu, kterou ochucují hořčicí, strouhanou, hřebíčkem a nanovo zapékají do zhnědnutí. (Hmm, šunčička, těstíčko, myslím, že bych to upřednostnila před leguánovým ocasem. Inu jiný kraj, jiný mrav.)

FRANCIE

Na zdejších vánočních stolech nesmí chybět krocán na kaštanech a piškotový válec politý čokoládou. Zvláštností jsou i tzv. Noelova jablka, což jsou celá, loupaná jablka, která mají místo jaderníků naplněná tvořenou rozinkami namočenými v rum a kokosem. Nakonec jsou obalena bílkovým sněhem a pak vzhůru do trouby. (Takže, kdo má rád pečená jablka, hupajdá, šupajdá do Francie.)

ITÁLIE

Jako štedrovečerní večeri Italové podávají tortellini polité smetanou a pečené jehně. Za povšimnutí stojí fíkové taštičky - těsto tvarované do šátečku s náplní tvořenou ze švestek, rozinek, fíků, kandovaného ovoce, oříšků. Poté se vše rozemele na masovém strojků za přidávání medu a rumu. (A proč ne! Není pouze šátečků tvarohových, makových a marmeládových.)

MEXIKO

Zde se na štedrovečerní tabuli můžeme setkat se slepičí polévkou a pečením z ocasu leguána. Oblíbené jsou i tortilasy (placka) plněné zeleninou, rybou, masem či sýrem.

(Ale myslím, že kdyby Mexičané ochutnali náš bramborák, tak by dali tortilasám sbohem.)

NĚMECKO

Naši sousedé si s nadváhou hlavu nelámou a dávají si pěkně tučnou husu nebo

kacnu pečenou na kaštanech s červeným zelím, s bramborovým knedlíkem, s jablky a slaninou. Husičku si popřípadě můžeme naplnit žemlovou nádivkou, v které nesmí chybět jablka, mléko, petržel a muškátový květ. (Jeje, masko, zeličko, knedlíček - vhodné tak na nedělní pohoštění, ale jako štedrovečerní chod? No, nevím, nevím.)

PERU

Tak tady ta „bašta“ se mi opravdu zalíbila. Jedná se o koláč v popelu. V podstatě je to těsto z kukuřičné mouky smíchané se sušenými bobulemi (jeřabiny, borůvky, rybíz - ale pozor na ptačí zob!). Vytváříme v malé koláčky, které ještě teplé zahrneme popelem. (Někde jsem slyšela, že popel je dobrý proti akné, takže kdyby to někdo vyzkoušel a zabralo to, dejte prosím vědět Bezevšemu? Díky.)

POLSKO

Hlavním chodem je hustá Houbová nebo rybí polévka, brambory se zelím a houbami (Už vím, že příště na houby jediné k našim sousedům, zdá se, že jich mají víc, než dost), nudle s mákem, bramborové taštičky, smažené ryby obalené v těstu. Místo vánočky se zde setkáme s bábovkou plněnou mákem a tvarohem.

RAKOUSKO

Rakouské Vánoce se od našich příliš neliší, ale přesto jsem „vyštourala“ jednu zvláštnost: Vykrajavance. K přípravě budete potřebovat: mléko, vajíčka, bramborovou mouku, práškový cukr, citrónovou kůru a mletou skořici. Pak z těsta vykrajujeme kousky, které pocukrujeme a můžeme podávat. (Cukroví před Vánoci, o Vánocích a koneckonců i po nich.)

RUSKO

Obyvatelé Ruska jsou pověstní svojí oblibou ve vodce, a proto mě zajímalo, co k takové lahvince vlastně přikusují. Jsou to například obložené mísy, saláty (humrový, bramborový, hráškový) (Panečku, ti ale musí mít vycvičené žaludky!), ryby, huspenina a především sváteční velký piroh s dušeným zelím. Do pirohu můžeme vložit směs z rozemletého masa, smažené cibule, rozsekaných vajec, vývaru z masa, pepře a soli. Jen pro zajímavost: Víte, že si kdysi ruští bohatější pochutnávali na medvědích šunkách!

ŘECKO

Zde se můžeme setkat se štedrovečerním kaprem na víně. Postupem se nehodlám zabývat, protože nesnáším kuchání čehokoli! Jen Vám napíši, bez čeho se tento kapr neobejde: červené víno, kečup, šípová zavařenina, brusinky, rozinky, mandle, pepř, sůl a cukr. (To je stejně zajímavé, že obyvatelé přímořského státu si pochutnávají na sladkovodní rybě.)

SLOVINSKO

Nejtypičtějším jídlem jsou žgance - slovinské halušky nebo škubánky. Připravit si je můžete z pohankové mouky, soli, vody, škvarků či mléka.

ŠPANĚLSKO

Dost často se ve Španělsku můžeme setkat s oplatkou s nugátem a kokosem a samozřejmě se slepičkou. Typickou „mňamkou“ je i takzvaný turróns - mandlový nugát. (Turróns? Nezní to špatně, ale maso je maso). USA

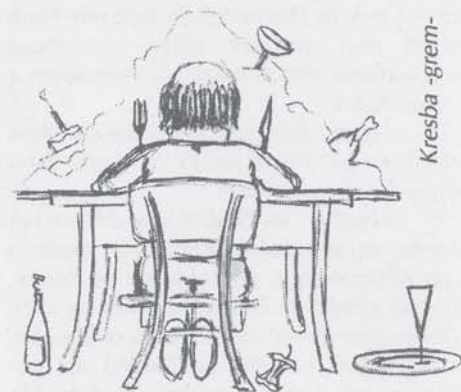
Jak jinak, než vánoční krocán s kaštanovou nádivkou. Kaštany (nejlépe jedlé) dusíme do měkka v hovězím vývaru, semeleme je s máslem, strouhankou, suchary, citrónovou kůrou, muškátem, pepřem, solí a vejci. Tuto nádivku vpravíme do osoleného (nejlépe mrtvého) krocana. Nezapomeňte péct ho na másle a podlévat.

ČECHY A MORAVA

U nás se jen málokdy vyskytne na vánočně prostřeném stole štedrovečerní kapr z Hrušovy Lhoty. A jaké potřebujete ingredience? Nezbytností je onen kapr, poté sušené švestky, loupané vlašské ořechy, cibule, olej, mletý pepř, sůl, vývar na podlévání.

Pokud byste měli zájem o jakýkoli recept zmíněných dobrot, můžete mě požádat o půjčení těchto receptů. (Učebna č.1, A. Kubová.)

-éro-

Kresba - grem-

FEJETONEK

Dárek, který člověk dostane k Vánocům, ho může ovlivnit na celý život. Proto je důležité nákupy dárků nepodceňovat a snažit se vybrat co nejlépe. Opak je pravdou. Nakupujeme vše, co vidíme, jen abychom něco měli, abychom to měli z krku.

Vybereme všechny peníze, co jsme našetřili, a vyrazíme. Lákájí nás výrazné slevy, najdeme rybářský prut pro dědečka, pro babičku obrázek, pro maminku letní šaty, tatínkovi badmintonovou soupřavu a sestře plavky. Ještě koupit vánoční papír a ozdobnou stužku a je to.

Večer ozdobený stromeček září a pečlivě zabalené dárky čekají na rozbalení. Mezi tóny hrajících koled jsou slyšet výkřiky radosti a překvapení. I já vykřiknu: „No to je paráda!“ a rozbaluji plavecké brýle a vodní ploutve. Už aby bylo léto!

A. KOURIMSKÝ 2.G

Vánoční horoskop aneb víte, komu co darovat?

BERAN

21. března – 20. dubna

Je spontánní a přímý, žije v přítomnosti a vše kolem něj ho zajímá. Je „bolestně“ upřímný, ale nikdy to nemyslí zle. Nedokáže se poučit ze zkušeností druhých, avšak má dost energie k získávání zkušeností vlastních.

Proto mu darujte encyklopedie, literaturu faktu, mikroskop, historické videofilmy.

BÝK

21. dubna – 20. května

Je to rozkošník, který si užívá života, miluje majetek, je vytrvalý, umíněný, nedá pokoj, dokud nedosáhne svého. Když má vztek, tak už to stojí za to.

Proto mu věnujte něco trvalého – zlato, stříbro, tvrdou měnu. Nepohrdne ani starožitnostmi.

BLÍŽENCI

21. května – 21. června

Nestálý, rychlý, obratný, mistr umění přízrůbivosti, zvědavý, velmi živý. Nepokojní, nestálí, rádi se nechávají unášet fantazií.

Nejlepším dárkem pro něj bude poukaz na dovolenou, fotoaparát, knihy o životě slavných – ty čtou velmi rádi.

RAK

22. června – 22. července

Citlivý, lehce popudlivý, často se bojí okolního světa. Je křehký, zranitelný a nadevše miluje bezpečí a svou rodinu. Rád se vrací do dětství. Pro raka je radost vybírat dárek. Má radost ze všeho do domácnosti – z hrníčků, hodin, servisu, ubrusu, povlečení...

LEV

23. července – 22. srpna

Odvážný, umíněný, panovačný, s úžasným organizačním smyslem. Nenávidí průměrnost, touží vyniknout a veřejně se projevit.

Radost mu udělá dar, jímž mu dáme najevo, jak moc pro nás znamená (například dopisní papíry s jeho monogramem, kvalitní psací potřeby, drahá aktovka, kapesník či košile s jeho monogramem).

Panna

23. srpna – 22. září

Přesná, spořádaná, puntičkářská, někdy malicherná a šetrná. Občas jí chybí sebedůvěra, ale vždy je spolehlivá. Mravnost jí je nade vše.

Uvitá plánovací kalendář, kasičku, pořadač na doklady, náprsní tašku se spoustou příhrádek na kreditní karty a doklady. Vhodná je kniha Domácí lékař či Jakou mám chorobu?

VÁHY

23. září – 22. října

Zrozenci Vah milují soulad, nesnášejí spory a intriky, jsou citliví ke svému okolí, milují vše krásné – jedním slovem estéti. Mají smysl pro spravedlnost a vždy se chtějí správně rozhodnout, proto

jsou často váhaví. Radost jim udělá krásná keramika, obraz, šperk nebo svícen.

ŠTÍR

23. října – 21. listopadu

Náročný, vytrvalý, má dost energie, je bystrý, kritický, ale těžko se začleňuje do společnosti a rád škodí sám sobě. Miluje změnu, kterou si umí dobře zdůvodnit, klid ho ničí.

Skvělým dárkem je nový byt, nová chata, poukaz do lázní, k moři, na parašutistický výcvik.

STŘELEC

22. listopadu – 20. prosince

Samostatný, odvážný, občas mravokárce, respektuje zákony a morální pravidla, touží o exotice, vše dělá prudce a s nadšením, má rád pospolitost.

Největší radost mu udělá rodinná sešlost a nejlepším dárkem je víkendový pobyt kdekoli – rád všechno pozná a dlouho nikde nevydrží.

KOZOROH

21. prosince – 19. ledna

Není přesný, je zdrženlivý, přemýšlivý, nesmělý, není prospěchář, ctí morálku, je vytrvalý, nic nebere na lehkou váhu. Je ctižádostivý, upíná se na daleké cíle.

Skvělým dárkem budou hodinky, hodiny, budík, kalendář, ale také poukaz na masáž, relaxační koupel či relaxační hudba, špatně se uvolňuje.

VODNÁŘ

20. ledna – 18. února

Idealista, který miluje klid. Potřebuje mít životní cíl, nerad je k něčemu nucen, nemiluje konflikty. Je klidný, má rád vše nové a moderní. Uvitá filosofickou knihu, módní oblečení, módní boty,

doplňky, ale radost mu udělá i něco nového do bytu, například toastovač nebo kávovar.

RYBY

19. února – 20. března

Zrozenci Ryb jsou vnímaví, pružní, sžijí se s každou situací, bývají přecitlivělí, chápaví, rádi poskytují druhým služby, jsou ovlivnitelní, touží po teple.

Potěší je vlněný pléd, ručně pletený svetr, měkký župan, krásná hudba, přírodní kosmetika či hodnotná kniha (nejlépe encyklopedie).

kresby: R. Žižková - 1.5

Kresba: M. Pavlíková - 1.5

Kde a kdo rozdává vánoční dárky...

Zatímco děti v českých a moravských rodinách rozbalují dárky od Ježíška, jejich vrstevníci v blízkém i vzdálenějším okolí nemají většinou ponětí o „českém“ dárci. Dárky jim totiž nosí „vánoční muži“, různí dědové nebo drobní skřítki. Jednoznačně nejpůvodnější je Santa Claus.

Například holandské děti již navštívil **Sinterklaas**. Dárky roznášel už 5. prosince, takže to byl zároveň Mikuláš.

Na skřítku se těší děti v Norsku, jmenuje se **Misen** a v oblíbě soupeří s populárním Santa Clausem. Ve Švédsku nosí dárky přihřblý trpasličí dědeček **Jultombe**, občas i v podobě kozla.

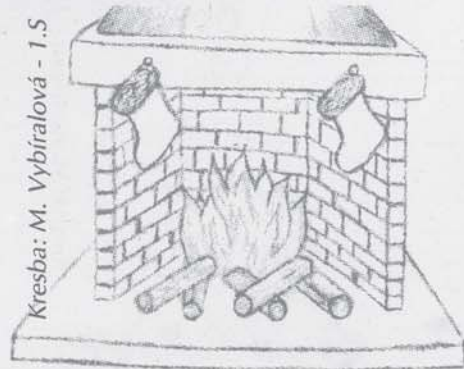
Kresba: M. Schultzová - 1.5

Ostatně Norsko se pře se skandinávskými zeměmi o to, kde má Santa Claus svou trvalou adresu.

V Německu a Rakousku obdarovává „vánoční muž“ – **Weinachtsmann**. Lužickosrbské děti si mohou vybrat mezi Weinachtsmennem a „klasickým“ Ježíškem – **Kristkindem**. Ježíška ostatně znají i na Slovensku, v Rakousku a v Itálii - zde mu říkají **Babbo Natale**.

V Británii, členských zemích Commonwealthu a v anglofonní Africe naděluje většinou „otec“ – **Father Christmas**. Dárky,

kteří uloží v noci do ponožky zavěšené nad krbem, děti rozbalují až 25. prosince.

Francouzské děti a jejich vrstevníky ve francouzsky mluvících afrických zemích očekávají, že je přijde navštívit a bohatě obdaruje také „otec Vánoce“. Říkají mu **Pere Noël**.

Papa Noel nosí dárky i španělsky mluvícím dětem – kromě Španělska i ve většině latinskoamerických zemí. Tady soupeří jak se Santa Clausem, tak s Los Reyes Magos (Tři králové) a například v Kolumbii s Ježíškem (Niño Dios). V mnoha latinskoamerických zemích, ale i třeba na Kanárských ostrovech děti dostávají dárky většinou až 6. ledna – na Tři krále.

Děti ve Spojených státech, Irsku, ale i v mnoha asijských zemích mají jasno – pokud už nějaká nadpřirozená bytost chodí nadělovat, pak to nemůže být nikdo jiný než **Santa Claus**.

Svého „starého vánočního muže“ mají i čínští křesťané – jmenuje se **Tun Čche Lao – žen**.

Japonským dětem nosí dárky jeden ze starých šintoistických bůžků – **Hoteišó**.

Ruským a ukrajinským dětem tradičně na Nový rok naděluje **Děda Mráz**. Výjimkou je Zakarpatská Ukrajina, kde nosí dárky **Svjatoj Nikolaj**.

V tž den nacházejí dárky i děti v Srbsku – ovšem jen ty, kde už **Sveti Nokolaj** neobdaroval 6. prosince.

Značný chaos v tom, kdo a kdy přijde s dary, mají v Chorvatsku. 24. prosince přichází vánoční děda **Božičnjak**, ale dárky se rozdávají i na Mikuláše. Skalním katolíkům z centrální části Chorvatska pak nosí dárky 24. prosince **Jezus**.

I bulharským dětem naděluje dárky starý muž. Říkají mu děda **Koleda**.

Iva Šabatová

OBČASTNÍK

1. Jaké je Vaše předsevzetí do nového roku?

2. Co byste do nového roku popřáli SOUp?

1. Možná, že Vás milý studentí zklamou, ale žádná předsevzetí do nového roku si nedávám. Myslím, že všechna a to nejen novoroční předsevzetí, jsou projevem slabé vůle a nerozhodnosti. Osobně se domnívám, že pokud se člověk pro něco rozhodne, či shledá něco pozitivním, je vždy lepší „udělat“ to hned. Málokdo totiž svá předsevzetí k danému termínu dodrží, nebo splní. Jedno přání přeci mám. A to bych dovedl úspěšně až k maturitě, či závěrečným zkouškám studenty a zároveň v nich vzbudit zájem o to jejich budoucí povolání.

2. ... v našem učilišti působí od jeho založení. Je to již pár let a tak škola a celá polygrafie stala nejen mou prací, ale i koníčkem. Škole přeji nejen do nového roku, ale i do dalších let mnoho studentů, hlavně těch, kteří mají, či v průběhu budou mít skutečný zájem o toto nádherné povolání.

ERICH MEISNER

1. Ta osobní, ta jsou tajná a ta veřejná – zase o kousek pokročit v tom, aby z našeho ústavu byla časem prestižní škola s výbornými studenty i pedagogy.

2. Pilnější studenty!

SVATOPLUK KUBEŠ

1. Předsevzetí si nedávám, ale ráda bych v přírodě objevila další zajímavé místo.

2. SOUp bych přála finance na další renovaci učebem, na nové učební pomůcky a více studentů, kteří by se soustavně připravovali na výuku.

JITKA POTOČKA

1. Většinou si předsevzetí nedávám, neboť většina přání je fiktivních. Samozřejmě bych chtěl dobré zdraví, pohodu a klid na duši i na těle nejenom všem „ústavníkům“.

2. bylo částečně vysloveno v předešlém, navíc ještě dovybavit teorii i praxi moderní technikou a dobré vztahy („jedna velká rodina“).

ROMAN SVOBODA

1. Vždy u kávy, cukroví a kousku z kolekce si slibuji, že od nového roku omezím přísun cukrovinek, zákusků i jiných dobrot a konečně zhubnu. Vždy mne ta představa natolik vyčerpá, že ji jdu uvařit další kávu a nandat cukroví. Tomuto předsevzetí jsem natolik věrná, že jej opakuji nejen v každém novém roce, ale prakticky neustále.

2. našemu SOUp přeji, aby narozdíl ode mně nemuselo nehubnout.

JÍŘINA KOSTLÁNOVÁ

1. Žádné.

2. Aby se dařilo žákům a lépe se měli učitelé i ostatní zaměstnanci.

URŠULA HERMOVÁ

1. Mnoho předsevzetí si nedávám, pokud ano, tak během roku, když se mi něco nedaří nebo když zjistím, že jsem něco udělala špatně. Chtěla bych u sebe najít vnitřní klid, dělat si hlavu z podstatných věcí a ty nepodstatné hodit za hlavu.

2. Všem hodně ZDRAVÍ, co nejméně překážek, které by vám mohly ublížit, hodně LÁSKY a optimismu a také chuť něco pořádného dělat. Ať vás v příštím roce nepotká víc zlého a ať se tu všichni potkáme v co nejvíce příjemnější atmosféře.

P. S. A uče se holomci!

IVA ŠABATOVÁ

1. Nečiním předsevzetí na prahu kalendářních roků - nýbrž dle životních situací.

2. Dobré pracovní výkony, solidní zázemí a pohodovou atmosféru. A lepší platy učitelům.

KAREL HORSÁK

1. Mnoho let si novoroční předsevzetí nedávám, protože jsem zjistil, že jsou pouze k tomu, aby se nedodržovala. A proč by 1. leden měl být nějakým mezníkem ve změně chování člověka. Když už se rozhodnu něco změnit, nepodmiňuji to žádným konkrétním datem.

2. Nám všem by se toho jistě dalo popřát dost. Mnohé, jako je např. dobrá atmosféra ve škole, solidní studenti, dobří a slušní pedagogové, se s různou měrou úspěšnosti snažíme realizovat, studenti i zaměstnanci. Je to v našich silách. Co však příliš ovlivnit nemůžeme a co bych tedy SOUp přál, je více peněz, Abyste studenti, pracovali v odborném výcviku na špičkových zařízeních, abyste se učili v moderních a dobře vybavených učebnách a v neposlední řadě, aby ubytovaní žáci bydleli pohodlně a příjemně. To bych nám opravdu přál. Jsem však realista, a tak doufejme, že za pár let...

JÍŘÍ UHER

1. Rád bych přestal s kouřením.

2. Všem pevné zdraví, silné nervy a sílu na další rok.

MARTIN MACEK

1. Žádné závazky ani předsevzetí nemám.

2. Vše nejlepší!

RICHARD SÝKORA

Rozhovor s paní Uršulou Hermovou

Za paní učitelkou Hermovou jsem šla trochu s obavami, protože mě neučí, ale nechala se přemluvit k rozhovoru. Na první otázku byla její reakce „Já nevím, já jsem stará jak hnědý uhlí..“, ale nakonec svou odpověď přepsala. A jaká tedy je paní Hermová?

1) Jak dlouho učíte na této škole? Myslíte si že mezi minulými a dnešními žáky je nějaký podstatný rozdíl?

Učím od roku 1970. Rozdíl mezi žáky určitě je, ale ne podstatný. Ono se to nedá tak zjednodušeně říci. Dříve nebyly drogy a taková technika. Možná, že byli trochu skromnější, snaživější a zdvořilejší.

2) Blíží se Vánoce, máte nějaké tradiční zvyky?

Ano, tradiční zvyky mám, na Štědrý den se snažím se do večere postít, abych viděla „zlaté prasátko“. Večer pak nahlížíme do budoucího roku pomocí čtyř hrníčků které představují vždy jedno čtvrtletí, pod jedním je štěstí, pod druhým nic, pod třetím peníze a pod posledním jídlo.

3) Dáváte si předsevzetí do Nového roku? Splníte je?

Předsevzetí si nedávám, protože bych to stejně nesplnila.

4) Kdybyste měla tři přání, jaká by to byla?

Kresba: L. Štika T.S

a) Zdraví, práci a pohodu své rodině

b) Nikde žádné války

c) Aby vymizela chamtivost, nevraživost a nepřátelství

5) Máte něco na srdci, co byste chtěla vzkázat našim žákům?

Ať využijí doby ve škole a učí se, aby to nemuseli pracně dohánět, až budou starší. Doba je tvrdá.

Brin

PŘEBREPTY A BLÁBOLY sesbírané v měsíci listopadu

● Den 17. listopadu je státním svátkem, protože slavíme říjnovou revoluci. (pozn. ...ať žije SSSR ...).

● Dne 24. prosince slavíme Vánoce, protože byl ukřižován J. Kristus.

● V písemné práci student odpověděl, že alegorie je nemoc na alergy (prach a roztoče).

● Na hrob K. H. Borovského položila trnovou korunu babička.

● Divá Bára byla dívka, která se zbláznila po smrti svého mládence.

Učit se, učit se, učit se, milí studenti!
I. Šabatová

Kresba: -mart-

Rozhovor s mistrovou odborné výchovy Jaroslavou Kubíkovou

Kresba: L. Štika T.S

Jak jste se dostala na tuto školu? A co jste proto musela udělat?

Na tuhle školu? Teď nevím, jak to myslíte. Jako pracovník nebo jako student? Já tuhle školu totiž také absolvovala jako student. Po vyučení jsem nastoupila v Severografii ve Velkém Šenově, kde mě po třech letech navštívil pan Čunát, tehdejší učitel odborných předmětů a zároveň zástupce ředitele pro odbornou výchovu, a zeptal se mě, jestli bych nechtěla nastoupit, tak jsem na to přistoupila. A zatím jsem toho nelitovala. Je to zajímavá práce a není jednotvárná, a hlavně při práci s dětmi nebo se studenty se člověk nenudí.

Jak dlouho tu už pracujete?

Od roku 1987.

Baví Vás práce se studenty? A celkově Vaše celá práce?

To už jsem vám odpověděla v první otázce. Práce mě baví, moc. I když jsou studenti někdy dost roztěkaní, ale my jsme nebyli jiní. A proto je potřeba trpělivost a určitá tolerance a hlavně mám doma také dvě děti ve věku 12 a 15 let, tak vím, jaké jsou nálady a reakce na věci, co nebaví a nechtějí se dělat.

A teď k Vaším koníčkům. Jaké jsou Vaše nejoblíbenější?

Na ty moc času nezbyvá, ale ráda šiji, pletu a čtu. V současné době se mi vede jen číst a to před spaním.

Jak trávíte volný čas?

Volný čas ráda trávím s celou rodinou. Ráno vstát, pokud je přijatelné počasí, tak vyrazit někde na výlet nebo na túru, pěšky nebo na kole. Hlavně nic neplánovat, to pak málokdy vyjde. A nebo odjedu k rodičům. Bydlí v baráčku se zahradou a na samotě. Já bydlím tady v Rumburku v paneláku, tak možná pochopíte, co to znamená jít na zahrádku, a hlavně když jsem v baráku vyrostla, to je pak panelákový byt pro vás jako klec.

Blíží se Vánoce. Prožíváte je hodně? Jak?

Miluji vánoční čas, připadá mi, že o Vánocích jsou si lidičky k sobě blíží, jsou k sobě příjemnější a ohleduplnější. Velké tradice nedodržíme, ale bez štědrovečerní večeře v úzkém rodinném kruhu a vánoční výzdoby se neobejdou. To mám ráda. A mám ráda vánoční pohádky.

A co vánoční nákupy? Zvládáte je s klidem nebo se stresem jako většina lidí.

Tak na půl. Stres tam samozřejmě je, ale ohledně peněz. Jestli budu mít na vše, co jsem si řekla, že koupím, jestli bude dost jídla a bude na to stačit a pak jestli se streším s výběrem dárků pro své děti, to je pak větší radost pro mě u stromečku než z vlastních dárků. Samozřejmě s odstupem času jsou nejkrásnější Vánoce, když jste dětmi. Je to jen čekání na vytoužený Štědrý den a na dárky pod stromečkem. Žádné shony a uklízení. Ale i jako dospělák máte radost z dárků, které jste připravil pro své děti a mají úspěch.

Jaké byste doporučila prožití vánočních svátků žákům našeho ústavu?

Tak jako sobě: v klidu míru a v rodinné pohodě. Mít všeho dostatek i v malé míře. Vánoce prožít s rodinou a Silvestra s nejlepšími přáteli v dobré náladě. A hlavně s přáními, ať se všem splní vše co si přejí.

Kresba: -grem-

PRO POUČENÍ

Quark XPress 6 Passport

XPress je programem, který mnoho z vás důvěrně zná. Jedná se o profesionální sazecí

program, jak asi víte. Odprosíme se na chvíli od verzí tři a čtyři, které používáme na praxi, přeskočme století a podívejme se na verzi nejnovější - v pořadí již šestou.

Po designové stránce GUI se program nijak nezměnil - co také měnit na zaběhnutém a časem ověřeném rozhraní. Firma Quark tak nic neriskuje, ale také nic nezískává - konkurence v podobě InDesignu XPressu šlape na paty. Tedy - nějakou tu změnu byste samozřejmě našli - nový startovací obrázek a pár nových barevných ikoněk - to abyste měli pocit, že vyhodit tisíce za novou verzi programu mělo opravdu smysl !)

Nová verze Quarku přináší doladění některých stávajících schopností a docela obsáhlé množství nových, ale celkem nepotřebných plug-inů. Vrhněme se tedy po hlavě do přehršle všech těch systémů a hejblátek.

Z nejdůležitějších funkcí lze vyjmenovat konečně přidanou podporu automatického ukládání, takže odpadá prepisování celých stran pro zapomnělivce, kteří si ukládají projekt jednou za uherský rok. Dokonce si můžete zvolit zálohovací adresář. XPress se nyní rozšířil i o podporu webu - tzn. vaší práci můžete exportovat také jako html. Narozdíl od pětky se výstup šestky už dá docela dobře použít - mnoho chyb bylo opraveno a Quark dokonce zdrojový kód formátuje docela úhledně, ale nemůžete očekávat nemožné - program narazí na omezení html - to poznáte především v prokladu, který je automaticky nastaven na výchozí hodnotu, se kterou se nedá dál manipulovat - to v praxi to znamená, že vám bude text vyskakovat z předurčených rámečků.

Praktické mi připadá rozdělení příkazu nový soubor na projekt, knihu a knihovnu. To umožňuje správu velkých projektů - do knihy založíte jednotlivé projekty jako kapitoly a knihy pak můžete zařadit do knihovny. Kromě přehlednější to má především prozaický důvod - počítač není zahlcen nemožným množstvím nepotřebných dat a tím se mimojiné zvyšuje i stabilita a ergonomie pracovního prostředí. Je fajn pracovat na stroji, na kterém vám každou chvíli nežuchne systém.

Zajímavý je náhled do schránky, kam kopírujete nebo z ní vkládáte do dokumentu pomocí příkazů kopírovat a vložit. Příjemná věc, ale jen malichernost. Naopak velice potřebná funkce načtení do textového rámečku z externího souboru byla konečně implementována. Text se při znovuotevření projektu nepřepíše aktuální verzí ze zdrojového souboru - tak se stane pouze pokud jej sesynchronizujete v menu.

Pokud načítáte obrázek do rámečku, můžete si vybrat, jestli chcete obrázek přizpůsobit rámci nebo rámeček přizpůsobit obrázku.

Quark udělal šestkou další krok v evoluci řady. Nic převratného, ani velké zklamání.

-ohmy-

Flash MX 2004 Professional

Využití vektorů na webu stále stoupá. Nejrozšířenější formáty jsou Adobe SVG a především pak pro všechny internetové multimédia Macromedia Flash. Pokusím se Vás ušetřit superlativů. Flash je prostě nejmenší, nejrozšířenější, nejdynamičtější a snad i nejpraktičtější program, který Vám dovolí spojit na webu nemyslitelné. Pokud máte dost silný stroj, nezná Flash překážky. Vaši kreativitu neomezuje prakticky nic.

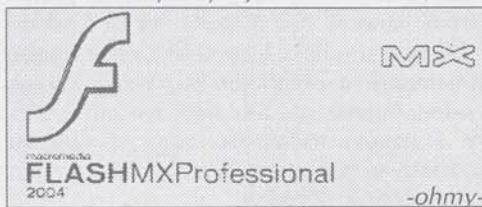
Firma Macromedia nedávno představila novou řadu svých produktů 2004. Co přináší? Co "odnáší"?

Nové dítě Macromedie mne bohužel více zklamalo než potěšilo.

Co zaujme Vaši pozornost asi jako první bude nový design pracovního prostředí. Ikonky nástrojů jsou nyní v barvě a mezi okny jsou stíny. Okna si ale nemůžete přesouvat dle libosti, ale pouze v předem připravených rámečcích, což je převzato z Flashe MX. Pokud Vám toto vadí, lze si rámeček odblokovat, ale přijdete tak o stíny mezi okny.

Přídomek professional obvykle znamená vyšší počet funkcí či podprogramů daného balíku. Ne tak u Flashe MX 2004. Flash je určen opravdu pro profesionály svého oboru - takže se můžete rozloučit s vkládáním přednastavených akcí v ActionScriptu atp. Programátoři jistě ocení lepší podporu Javy, kterou lze načítat z externího souboru JAR.

A třešnička na závěr: Flash Player se svou novou verzí 7 dostává i na naše handheldy a vyspělejší mobilní telefony. Tím se otevírá cesta i méně nadaným vývojářům či estétům, kteří se nedostali za hranici Flashe, ale přesto dokáží vytvořit projekty, které zaujmou. Flash navíc umožňuje jednoduchou cestou integrovat veškeré potřebné soubory do jednoho komprimovaného SWF souboru, a tím odpadá často nepohodlná správa souborů v internetových projektech.

-ohmy-

POLYGRAFICKÝ SLOVNÍČEK

CCD - Charge Coupled Device je základní snímací jednotka plochého skeneru. Zajišťuje přeměnu světelných signálů na elektrické.

CICERO - základní jednotka typografické měrné soustavy = 12 typografických bodů = 4,513 mm.

CIE - Commission International de Eclairage. Komise, jež ustanovila standardy pro barvu a osvětlení a definovala normový bar. systém **CIELAB** třidimenzionální barený prostor, kdy můžeme každou barvu exaktně pojmenovat uvedením světlosti L a specifických hodnot A a B.

COPYRIGHT - právní ochranná značka na text, ilustrace, fotografie, překlad, grafiku ap. Nositelem c může být jednotlivec nebo nakladatelství.

CMYK - základní barvy stabilizace - čtyřbarvotisku: Cyan (azurová), Magenta (purpurová), Yellow (žlutá), Key-Black (neutrálka-černá).

DEFOKUZACE (odsítování) - slouží pro zamezení efektu moaré. Sítované (tištěné) předlohy jsou umístěny mimo zaostření skeneru a tím skenovány neostře. Následně je obraz softwarově doostřen.

DENZITA - optická hustota a tím určená nepropustnost pro světlo v barevné vrstvě. Matematicky se jedná o logaritmus opacity.

DIDOT F. A. - roku 1774 převedl typografickou soustavu na tehdy zaváděnou metrickou. Určil nejmenší jednotku - typografický bod tj. 0,3759 mm - dodnes používaný měrný systém písma i v nejmodernějších grafických programech.

DESKOTISK - vnikl v Evropě ve 14. století. Písmo a obraz byl vyřezán do dřeva zrcadlově obrácený. První deskotisky vyrobené ve středověku byly hrací karty. Později se tiskly malé knížky tzv. **DONATA**. Nejznámějším deskotiskem se stal dopis mistra Jana Husa-Všem věrným Čechům. Deskotisk se udržel až do 16. století.

DŘEVOŘEZ - z měkkého lipového dřeva se pomocí nožíků řezáním po vlákněch odstraňovaly netisknoucí místa

DŘEVORYT (xylografie) - se zhotovoval do tvrdého zimostrázového dřeva řezaného napříč vlákna. Netisknoucí místa se odstraňovala rýtky. Dřevoryt umožňoval vyjádřit tónové hodnoty obrázků. Ve spisech Verneových působí původní dřevoryty zvláštním kouzlem.

DTP - DeskTop Publishing (publikování na stole). Příprava tiskovin všeho druhu na počítači. Zpracování textu, obrazu, zlom, archová montáž...

*Slovníček připravil,
klidné Vánoce, veselého Silvestra,
a jen to nejlepší v novém roce
přeje Ivo Šabata*

PRO ZAMYŠLENÍ

Kresba: -grem-

Každej pes, jiná ves

Ptala jsem se tří mých kamarádů, co si myslí o anarchii, nacismu a státu (národu).

Za dvěma z nich jsem jela na koncert do Děčína, o kterém se dozvíte něco víc na jiné stránce tohoto čísla.

Petr, 16 let, Děčín, Nazi;

Radek, 16 let, Děčín, Neutrál;

Jitka, 16 let, Varnsdorf, Punx

ANARCHIE

Petr - „Bezvládí. Vláda bez systému prostě neexistuje. Jeden pankáč, se kterým jsem mluvil, mi řekl, že si anarchii představuje, jako když půjdu do Tesca, něco si tam vezmu a odejdu bez placení.“

Radek - „Teď o tom dávají v televizi nákej dokument, co? Dnešní pankáči a anarchisté nevědí, za co bojují. Mají jenom chuť se vyjádřit a poprat. Ale jinak mi pankáči nevdějí.“

Jitka - „Skvělý lidi, nedělají mezi lidma rozdíl.“

NACISMUS, FAŠISMUS

Petr - „Hodně přátel. Jde nám o čistou rasu.“

Radek - „Vědí za co bojujou, ale vadí mi, že jsou někdy až moc agresivní, když k tomu není důvod.“

Jitka - „Nacisty nemám vůbec v lásce. Ty chtějí mít jenom vládu nad světem. O nic jinýho jim nejde. Čeho dosáhnou, když vybijou cikány apod. Vždyť svět je jenom jeden a lidská rasa je taky jenom jedna. Cikán má přece stejně kosti a orgánů jako bílej.“

SVOBODA

Petr - „Nikdo není svobodnej. Vždycky někoho něco ovlivní.“

Radek - „Jeden kámoš o mně prohlásil, že jsem napůl duše hippika a napůl metalista.“

Jitka - „Každej člověk by měl bejt svobodnej. Měl by se rozhodovat podle vlastního úsudku a dělat to, co uzná za vhodné a ne to, co mu nařídil někdo jinej.“

STÁT, NÁROD

Petr - „To se mi vybaví mateřskej jazyk a ne, aby tady běhali náky...„Nešeš bündu, jenom tšišta páde.“

Radek - „Systém.“

Jitka - „Stát je jen území ohraničené bílejma patníkama.“

-lincy-

Když už se člověk jen tak poflakuje na internetu, myslím, že by toho měl alespoň někdy a alespoň trochu využít. Takže Vám tu nabízím to, co jsem našla ve svém emailu.

MUSLIMSKÁ ZÁHADA

Všichni se diví, že muslimští teroristé neváhají a spáchají sebevraždu.

Podívejme se na to. Žádné pivo, žádné party, žádné bary, žádná televize, žádný baseball, žádný fotbal, žádná košíková, žádný hokej, žádná zábava, žádná vepřová, žádné párky, žádné hamburgry, žádné krevety, žádné ústřice, dokonce ani žádné mražené rybí filé.

Místo oblečení hadry, místo klobouku ručník. Neustálé skučení souseda, který je nemocný a nejsou doktoři. Neustálé skučení chlapa na věži. Nesmíš se holit. Tvá žena se nesmí holit. Nesmíš se osprchovat, abys spláchnul pach oslího masa vařeného na velbloudím trusu.

Ženy chodí oblečeny do pytle a musí mít neustále závoj.

Nevěstu ti vybere někdo jiný. Páchne jako tvůj osel, tvého osla aspoň nebolívá hlava.

A pak vám řeknou, že po smrti vám bude mnohem líp.

TAKŽE O ŽÁDNOU ZÁHADU NEJDE!!

-éro-

Kresba: -grem-

Kdyby se lidé náhle stali ctnostnými, mnoho lidí by zemřelo hladem.

LICHTENBERG

Pravdivá slova nebývají příjemná. Příjemná slova nebývají pravdivá.

LAO-C'

Ženy snáší utpení lépe než muži - jen utpení lásky hůře.

JEAN PAUL

Už padám dvacet pater a pořád se neděje nic zlého.

MUŽ PADAJÍCÍ Z 25. PATRA

Je lépe nemít, než ztratit.

HEBBEL

PRO ZÁBAVU

Test - poznej význam svých snů...

1. O čem se ti nejvíc zdá?

- a) o klucích (holkách), lásce, sexu 1 b
b) kamarádech, rodině, jídle 3 b
c) penězích, nákupech, práci 2 b

2. Který popis ti nejvíc připomíná tvůj poslední sen?

- a) jsi ve městě, kde to vře, je tam plno lidí, zařídila jsi něco s mužem v obleku 2 b
b) jsi u kluka (holky), v jeho pokoji, ale nevidíš ji/ho. Ve chvíli kdy sedíš na jeho posteli, mluvíš s ním, změní se v osobu, kterou znáš. 1 b
c) jsi v nádherné zahradě. Kolem samí motýli v dálce slyšíš smích dětí. 3 b

3. Který popis se podobá tvému nepříjemnému zážitku?

- a) Někdo ti umřel nebo umírá. 1 b
b) Přejdeš do školy úplně nahý/nahý 2 b
c) Jsi zavřený/á a nemůžeš ven 3 b

4. Který předmět vidíš ve snech?

- a) Peněženka, postel, kytky 1 b
b) Motýl, jídlo, ????? 3 b
c) Budova, zahradní náčiní, peníze 2 b

Sečti body a pokračuj:

Zatrhní větu, která má spojitost s tvými sny

* přidej bod; ● odečti bod; ▲ nic

- * často jsem v pasti, ale vždy uteču
▲ jsi nahý/nahý v místnosti s lidmi
● často tě probudí smutný sen
* slyšíš zvonit zvony, když spíš
▲ ve snu často tančíš
● napadl tě ve snu muž - několikrát
● zdá se ti o smrti nebo nemoci
* trávíš ve snu hodně u jídla
▲ zdá se ti hodně o penězích
▲ ocitáš se ve velkém městě
* zdá se ti o motýlech, květinách
● líbáš se se svým idolem

Sečti vše dohromady...

4 - 14 b - připrav se na lásku

- čekají tě samé emotivní zážitky, pokud se ti zdá o posteli, může to znamenat trvalý vztah.

Pokud ti tvá/tvůj vyvolený ve snech lásku neopětuje, neboj se, ve skutečnosti se do tebe šileně zamiluje.

15 - 21 b - očekávej peníze

- jsi ambiciózní, rozhodný/á a máš hlavu plnou nápadů. V budoucnu dosáhneš štěstí. Pokud si ve snu nahý/á, znamená to úspěch. Procházka v zahradě - štěstí. A tanec je přísun peněz.

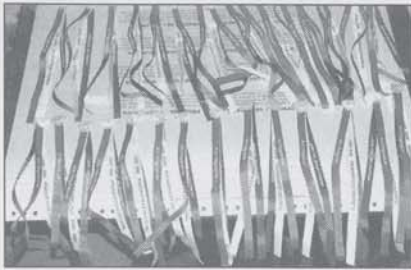
22 - 28 b - dočkáš se zdraví a úspěchu,

vychází ti, že budeš zdravý/á a šťastný/á. Pokud se ti zdá o zvonech - dobré zprávy. Vše bude v tvůj prospěch.

-oxy-

Kresba: -mart-

SOU Polygrafické Rumburk
 třída 2.G si Vás dovoluje pozvat na
Stužkovací večírek
 dne 13.11. 2003 v 17.00 hod.
 v Klášterní restauraci u Bertíka

NENÍ STUŽKA JAKO STUŽKA

Milí studentíci,
 ráda bych vás informovala o stužkovacím večírku třídy 2.G, který se konal 13. listopadu 2003 v Klášterní restauraci u Bertíka. Myslím, že letošní druhé pokračování bylo příjemným sblížením, jak studentů navzájem, tak i jich samotných s učitelii a to i těmi, kteří se už ve zdech zdejšího SOUp nepohybují. Třída 2.G byla pasována na maturanty a pověřena čestným nošením stužky, díky které každý pozná budoucího maturanta. Naše motto zní: „**Puste mě, jen procházím**“. Teď, když jsem vám objasnila, proč 27 lidiček z SOUp má na hrudi, či kdekoli jinde a to i mimo svá těla, připnuté své stužky, si už nemusíte fukat na čelo a divit se, co jsme si to zas vymysleli.

Za tuto zábavu jsme vděční především přeloučským a Pardubickým studentům, ať už nynějším, minulým a snad i budoucím.

Díky a na tu „NAŠÍ“ maturitu!!!

-éro-

